

Apellantide nõuded

- tühistada Üldkohtu 29. jaanuari 2014. aasta otsus kohtuasjas T-528/09;
- lükata tagasi esimeses kohtuastmes esitatud kolmanda väite esimene osa;
- saata kohtuasi ülejäänud osas Üldkohtusse tagasi;
- mõista apellantide kohtukulud apellatsioonimenetluses ja Üldkohtu menetluses kohtuasjas T-528/09 välja Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et Üldkohus on toime pannud kolm õigusnormi rikkumist.

Esiteks tõlgendas Üldkohus valesti dumpinguvastase algmääruse⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 7, leides, et institutsioonidel ei olnud õigust võtta arvesse asjaolu, et ebatavaliselt suure nõudluse olukord tõenäoliselt lõppeb, et „tavalise” nõudluse olukorras avaldub dumpinguhinnaga impordi tõeline kahjulik mõju ning et institutsioonid omistasid nõudluse vähenemise mõju dumpinguhinnaga impordile.

Teiseks kohaldas Üldkohus valesti dumpinguvastase algmääruse artikli 3 lõiget 9 ning rikkus dumpinguvastase algmääruse artikli 6 lõiget 1, tühistades vaidlustatud määruse⁽²⁾ põhjusel, et ajutises määruuses esitatud komisjoni prognoosid dumpinguhinnaga impordi mahu ja hindade tõenäolise arengu kohta ei ole täielikult kooskõlas uurimisperiodist hilisemate andmetega.

Kolmandaks järeldas Üldkohus väärtalt, et institutsioonide järeldused sisaldasid ilmset hindamisviga, ning Üldkohus ei pidanud kinni kohtuliku kontrolli piiridest.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, lk 1; ELT erivaljaanne 11/10, lk 45), mis asendati nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 343, lk 51).

⁽²⁾ Nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 262, lk 19).

**Euroopa Liidu Nõukogu 15. aprillil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
29. jaanuari 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-528/09: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd versus
Euroopa Liidu Nõukogu**

(Kohtuasi C-193/14 P)

(2014/C 212/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix, *solicitor* B. O'Connor, advokaat S. Gubel)

Teised menetlusosalised: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Euroopa Komisjon, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, varem Benteler Stahl//Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, varem Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, varem V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, varem V & M Deutschland GmbH, voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s.

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (teine koda) 29. jaanuari 2014. aasta otsus kohtuasjas T-528/09: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd vs. Euroopa Liidu Nõukogu;

- lükata põhjendamatus tõttu tagasi esimeses kohtuastmes hagejate esitatud kolmanda väite esimene osa;
- saata asi tagasi Üldkohtusse esimeses kohtuastmes esitatud ülejäänud väidete uueks arutamiseks osas, milles Üldkohus ei ole fakte tuvastanud;
- mõista nõukogu kulud esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses välja Hubei'lt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu väidab, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

- esiteks, Üldkohus rikkus dumpinguvastase algmääruse⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 5 ning moonutas talle esitatud tõendeid, kuna ta analüüsis valikuliselt ja ebatäielikult tegureid, mis on seaduse järgi nõutud, et teha kindlaks, kas liidu tootmisharu oli uurimisperioodi lõpus haavatavas olukorras;
- teiseks, Üldkohus tõlgendas ja seejärel kohaldas valesti dumpinguvastase algmääruse artikli 3 lõiget 7 seoses nõudluse tõenäolise tugeva langusega;
- kolmandaks, Üldkohus tõlgendas valesti dumpinguvastase algmääruse artikli 3 lõiget 9 seoses kahju ohu analüüsiga;
- neljandaks, Üldkohus ületas oma pädevust, kuna ta asendas liidu institutsioonide asjakohaste majandustegurite hinnangu oma hinnanguga.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mis asendati nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 343, lk 51).

24. aprillil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-205/14)

(2014/C 212/20)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja F. Wilman)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik ei ole taganud sõiduplaanide koordinaatori funktsionaalset ja finantsilist sõltumatust, on nimetatud liikmesriik rikkunud määruse (EMÜ) nr 95/93⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 punktist b tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Portugalis on sõiduplaanide koordinaator lennujaamu käitav eraõiguslik äriühing ANA, mis ei vasta seega määruses (EMÜ) nr 95/93 ette nähtud sõltumatuse nõuetele.